vacat eo quod poſſidens per errorem. aut in aliena deſinit poſſidere. ⁊ ſic quo ad neceſſe ipam poſſione͂ hēbat pro derelicta. ſ; nō dn̄iū. ⁊ tūc incidit i cōſtitutione͂ inuaſoris. ſufficit eni tūc ꝙ reſtituat̄ ei poſſeſſio ſm̄ P̄e. q nullā iniuriā paſſus ē circa poſſione͂ quā dereliquerat p occupatione͂ tertij. Q̄n̄q; aute͂ qs occupat poſſione͂. rn̄deo ad aliū ꝑtinens vacante͂ nō tn̄ ſua negligētia uel iniuria ⁊ tunc occupans ille potuiſſet iuſte ⁊ licite recuperare abſq; alia cōtrouerſia ⁊ ſumptu. ⁊ iō incidit i cōſtitutione͂ illā cū querebat̄ q2 tenet̄ reſtituere poſſione͂ ⁊ penam iſtitutam ⁊ tene hoc menti.

P Rocura. P̄mus legis declaratione͂ dicemus deo dante i. l. i. s̄. p qs pſo. no. acq. ⁊ ſatis dixi. s̄. e. l. i.[b] Et no. modū loquēdi ex glo. vlti. ꝙ inſtr̄m fac̄ domū ⁊ e͂t fabricāſ cū eo. nā inſtr̄m ē duplex vnū qđ agit in voluntate liberi arbitrij ſicut ē mādatarius accidēs ex mādato ⁊ manu occiſoris. Aliud ē inſtr̄m agens ꝙ ex neceſſitate ꝑcuſſa ⁊ nihil ei atribuit̄ niſi mer̄ factū ſic ē gladi⁹ ⁊ martell⁹. ⁊ đ h⁹ loqt̄ hec lex. ten̄ m̄ti. Bal.

[b] C. l. i. uide q̄ ibi dixi.

N Ec ex uera. Ubi deficit titulus nō ꝓcedit vſucapio. h. d. concor. s̄. ꝓ herede. l. i. ⁊ dixi. s̄. e. ti. l. iij. qn̄q; qs ītrat poſſione͂ ꝓpria auctoritate. P̄° vidēdū ē an licite poſſit ītrare. Secūdo ſi ītrauit an poſſit ad ſe poſſione͂ reuocari. Circa primū do regulam ⁊ fallaciā. Regula ē ꝙ n̄ p̄t vt. l. extat. ff. qđ me. cā. ⁊ l. v. ff. e. ⁊ hāc regulā itellige i oēm ꝯtractum. vt. l. ſtatu liberi. §. qntus. ff. de ſtatulib. 2° fallaciā ⁊ dico ꝙ hoc fallit ſi pactū ē cōuentū inter debitore͂ ⁊ creditore͂ ꝙ poſſit intrare. vt. l. creditores. ī. đ pigno. Ite͂ fallit ſi iudex dedit licentiā vt. l. iuſte poſſidet. ff. eode͂ ⁊ hoc intellige qn̄ ſimpliciter dedit licentiā; intrandi. alias ſi daret licentiā qđ intraret vi n̄ poſſet hoc facere. vt. l. nō eſt ſingulis. ff. de reg. iur. regrit̄ ergo ꝙ decretu; ſit iuſte interpoſitum. vt. d. l. iuſte poſſidet. Quero circa hoc ſi decretū nō t; ipo iure an intrans incidat in cōſtitutione͂ puniēte͂ violētos. vna gl. dicit ꝙ ſic vt. l. ſi qs i tantā. ī. vn̄ vi. Alia dicit ꝙ nō. vt eo. ti. l. meminerint. puto dicendū cōcordādo iſtas glo. ꝙ ſi nullitas erat patēs ꝙ dicat ver̄ glo. in. l. ſi quis in tantā. q2 tūc iuſſus iudicis nō excuſat ſi nō erat patens nullitas. ⁊ loqt̄ glo. in. l. meminerint. qđ no. i. l. ij. s̄. đ edi. diui adri. tol. Quero ſi iudex cōmittit nūcio vl' executori vt mittat aliquē in poſſione͂ an poterūt hic p aliū expedire. In no. in fi. i. c. qm̄ de offi. dele. vr̄ tenere ꝙ ſic qđ pōt eſſe verū i executore cui cōmittit̄ ſati executio ſeu explicatō. vt. l. ſi vt ꝓponis. ⁊ l. executoris đ execu. re. iu. di. ſed i mixto executore ⁊ qui h; aliquā iuris cognitione͂ annexā vr̄ ꝯtriū q2 vr̄ eius induſtria electa vn̄ alteri pōt cōmittere vices ſuas. vt. l. ite͂ ſi vn⁹ in fi. ⁊ qđ ibi no. ff. de arbi. ⁊ hoc ver̄ niſi ſpāliter i ipa iuris cōmiſſione expiret votū ſuū p hoc qđ no. Inno. in. c. pp de elec. Sed in cāu i quo poſſit nuncius vl' executor alteri cōmittere an ipi parti p̄t dare licētiā intrandi rn̄deo ſic ſm̄ Jac. de are. in. l. i. §. nunciatio. đ op. no. nun. S; an debitor poſſit conſtituere nuncium uel ꝓcuratore͂ admittendum in poſſeſſione ſicut iudex reſpondeo ſic. vt. l. debitor fundi. ff. eo. Sed an eo caſu pars poſſit ingredi ſua auctoritate anteq; mittatur per procuratorem certe n̄ vt ibi. Aduerte vnum cōmuniter hic notarij appoiūt i inſtr̄is hec verba. dedit licentiā intrandi ⁊ apprehendēdi ſua ꝓpria auctoritate p dictā. l. creditores. đ pig. Ite͂ fallit ſi vēditor ꝯſtituerit ſe ꝑcario noie poſſidere q2 vr̄ tradidiſſe poſſione͂. vt. l. ꝙ meo. in prin. ff. eo. na; p̄t emptor abſq; volūtate vēditoris q ſe ꝯſtituit precario noie emptoris poſſidere reuocare ꝑcariū. vt. l. i. ff. de ꝑca. niſi vēditor reſiſtat q2 non liceret eo inuito poſſione͂ apprehendere de facto. Ite͂ fallit qn̄ facta eſt vēditio in re p̄n̄ti q2 tūc h; vim traditōis vt. l. i. §. ſi iuſſerim. ff. eo. ⁊ no. i l. iij. in prin. ff. eo. Ite͂ fallit qn̄ res alias venditor ee͂t rōnalis ſuſpectus de fcō ⁊ emptor ſatiſfecit ꝓ ꝑcio. ut. l. ait pretor. §. ſi debitorem. ff. que in frau. cre.

Ult° aduerte q2 heres q n̄ h; ab alio apprehendere poſſione͂ p̄t vitiare poſſiōem nō de iure ſed đ fcō ⁊ nō tm̄ perdit ius ſuum pp hoc. ut no. in. l. inter oēs. ff. q ſatiſda. cogū. ⁊ hoc qn̄ eſt ſubſtitutus ſub ꝯditōe. alias ſine dubio đ iure poſſideret. Quid aūt in legatario. vide bar. in gl. in. l. celſus de vſuca.

Viſo de prio reſtat videre đ ſo. ſ. qn̄ quis ītrat poſſiōem ꝓpria auctoritate poſſit ab eo aduocari ⁊ breuit̄. aut nō hēbat neceſſe appꝛhendere ab alio poſſiōem ⁊ nō p̄t aduocari quāuis ſua auctoritate apprehendi poſſet vt ē exemplū in herede. vt dictū eſt. s̄. Aut hēbat neceſſe ab alio poſſiōe; apprehendere tūc aut nō hēbat titulū ꝯ illā re͂ aut hēbat aut intrauit ſciente dn̄o ⁊ nō ꝯdicente aut ꝯdicente aut ignorāte. primo cāu dic vt in. l. ij. s̄. eo. Scđo caſu qn̄ ꝯdicente tūc aut ſumus in caſibus i quibus dixi poſſe ingredi ſua auctoritate aut n̄. p° cāu puta qn̄ fecit pactū de intrando ⁊ tūc e͂t n̄ l; intrare arg. in. l. negantes. s̄. de act. ⁊ obli. l. extat. ff. ꝙ me. cau. facit. l. qui raciario. ff. de pigno. act. ciuiliter āt ſi intrat auctoritate iudicis. vt. d. l. creditores. ī. de pigno. Et predicta uera ſi nō hēbat cām ingrediendi ut puta q2 erat uēditor q fecit pactū intrandi ſi ſibi nō erat ſolutū ut in. l. i. in fi. de execu. rei uendi. ⁊ hoc cāu poterit poſſio occupata uēdicari ut ibi aut ſumus i caſu i quo nō poterat intrare ſua auc͂te ut eſt ſine cā ⁊ ſine dubio poſſio occupata uendicari nō pōt ⁊ incidit in ꝯſtōnem punientem uiolentū ut. l. ij. s̄. ꝙ me. cau. Scđo cāu principali. ſ. qn̄ intrat ignorante dn̄o ⁊ tunc aut ītrauit cū iucio. ⁊ dic ut dicta. l. i. §. i. de execu. rei vēdi. ⁊ ꝙ no. i. l. ꝓcura. §. fi. de tribu. ⁊ l. diligēter. ff. mādati. Sed q̄ro qd ſi vēditor tradit poſſiōem ꝑcio nō ſoluto an̄ q2 vr̄ habuiſſe fide͂ de precio nō ſoluto nō pōt vēdicare vt dicto. §. pe. de tributo. hn̄ tn̄ p̄t agere ad preciū vbi no. ⁊ ver̄ i his pſonis q̄ p̄n̄t hēre fidem de ꝑcio i alijs ſecus vt i ꝓcuratore fiſci ⁊ ſilibus de qbus in. l. emptor. đ re iudica. ꝓbat̄ hoc i. l. ſi ꝓcura. fiſci Finaliter āt p̄t licite igredi. ⁊ regulariter nō auocat̄ vt p; p ꝑdicta.

Et adde in hac mā. l. q pendētis. ⁊ l. qntus đ ac. empt. an teſtōr poſſit dare licētiā certe ſic vt. l. titia. §. lucius. de lega. ij. p Bal. in. l. ij. cōia delega. Q̄n̄ quis p̄t ingredi armata manu p eunde͂. in. l. i. ī. đ ap.

Ite͂ ꝙ tal' igrediēs nō ꝑſcribit ſpacio. x. vel. xx. annor̄ e͂t ſi iter poſſiōem vacuam quā nullus poſſidet. vt no. i. l. ſequit̄. §. Item ſi occupauerit. ff. de vſu cap. ⁊ l. fi. vn̄ vi. Ite͂ no. vnū ſm̄ do. Ang. ꝙ ſi iudex ꝯceſſit alicui licētiā capiēdi ſuū debitore͂ ⁊ iur. occupauit iudice͂ antequā caperet debitore͂ nihilominus creditor poſſit facere ipſum capi. allegat ibi auc͂. vt nulli. iudi. §. ⁊ hoc nō facit ꝙ no. in. l. fundi vēditor de acquire͂. poſ. p eunde͂. ⁊ p Bar. hic. ⁊ fac̄ ꝙ no. in. l. i. de poſtu. qđ credo ver̄ ſi licētia fuit ꝯceſſa cā cognita facit. c. gr̄a de reſcriptis. lib. vi. an aute͂ ſi poſſum intrare poſ. ꝓpria auctoritate in rem debitoris poſſum iſtud eidem vendere Bart. in. l. i. §. ſi vſufructuarius de no. ope. nū. an ex cā iudicati poſſit ꝓpria auc͂tate intrare uide. l. miles. §. iudicati. ff. de re iudica. Et adde ad materiam. s̄. de edic. di. adri. tol. l. edic.